

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 6 lipca 2020 r.

DIH-2.709.12.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 67/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a i c, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 31 stycznia 2020 r., złożonego przez Pana Daniela Przecioska prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowa ASETECH Daniel Przecioska, (... 12-100 Szczytno) (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 17 stycznia 2020 r. wydanej przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej PU.8361.107.2019.GM

postanawia

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i nałożyć na przedsiębiorcę (...) karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a i c w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu niewystawiania świadectwa jakości oraz nieprzekazywania kopii świadectw jakości, wymaganych w art. 6c ust. 1 ustawy, podmiotowi, który nabywa paliwo stałe w składzie opału (...), w okresie od 5 listopada 2018 r. do 12 czerwca 2019 r.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr PU.8356.116.2019 z 6 czerwca 2019 r. przeprowadzili kontrolę (..), na składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach od 6 do 12 czerwca 2019 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego orzech i ekogroszek. W trakcie czynności kontrolnych uzyskano informację, że na dzień 11 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca posiadał na składzie ok. ... kg paliwa stałego. Przy wprowadzaniu do obrotu paliw stałych nie było przekazywane świadectwo jakości paliw stałych w związku ze złą interpretacją przepisów dotyczących paliw stałych jednakże każdemu klientowi, wydawana była kopia dokumentów otrzymywanych od dostawcy poświadczająca jakość paliwa stałego (świadectwo jakości, certyfikaty). W toku kontroli Strona niezwłocznie poprawiła nieprawidłowości poprzez wystawianie świadectw jakości - oświadczenie Przedsiębiorcy z 11 czerwca 2019 r. stanowiące załącznik nr 1 do protokołu kontroli.

W związku z powyższym, Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 13 listopada 2019 r., znak: PU.8361.107.2019.GM zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. nie przekazywania kopii świadectwa jakości każdemu podmiotowi, który nabywał paliwo stałe) oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok 2018. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 27 listopada 2019 r., znak: PU.8361.107.2019.GM ponownie zwrócił się do Strony o przedłożenie danych dotyczących wielkości obrotu lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku

2018 r. Postanowienie z 10 grudnia 2019 r. przedłużono termin postępowania administracyjnego w związku z brakiem informacji od Strony o wielkości obrotu paliw stałych w roku 2018. Pismem z 9 stycznia 2020 r. Strona została poinformowana o zakończeniu postępowania. Strona 17 stycznia 2020 r. podała informację dotyczącą obrotu paliw stałych za 2018 r. określając jej wielkość, tj. ... t - nie podała natomiast wartości paliw stałych.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 17 stycznia 2020 r. wydał decyzję PU.8361.107.2019.GM nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieprzekazywania kopii świadectw jakości, wymaganych w art. 6c ust. 1 ustawy, podmiotowi, który nabywa paliwo stałe w składzie opału (..), w okresie od 5 listopada 2018 r. do 12 czerwca 2019 r.

Pismem z 31 stycznia 2020 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że dokonała złej interpretacji ustawy jednakże każdemu klientów, który prosił o informacje dotyczące paliwa stałego wydawane były do wglądu karty jakości oraz certyfikaty sprzedawanych paliw stałych otrzymywane od dostawców. Strona zwraca uwagę, że nieprawidłowości zostały w toku kontroli naprawione i klient od dnia kontroli otrzymuje prawidłowe świadectwa jakości. Zdaniem Strony powyższy argument daje podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary poprzez zastosowanie art. 189f kpa. Strona zaznaczyła, że wymierzona administracyjna kara pieniężna jest wysoka i stanowi duże obciążenie dla prowadzonej działalności gospodarczej, a administracyjna kara pieniężna może przyczynić się do likwidacji działalności gospodarczej z uwagi na brak środków do jej prowadzenia gdyż są młodym przedsiębiorstwem nieprzygotowanym na tak dotkliwe kary. Działalność w zakresie paliw stałych Strona prowadzi od 2018 r., a wcześniej profil jej działalności był inny.

Przy piśmie z 6 lutego 2020 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.107.2019.NC.

Pismem z 13 lutego 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

**Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr PU.8361.107.2019 z 12 czerwca 2019 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła do protokołu kontroli żadnych uwag.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z oświadczenia Przedsiębiorcy stanowiącym załącznik protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiała dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, w konsekwencji czego nie przekazywała go klientom. Strona w oświadczeniu, przyznała, że poprzez złą interpretację

przepisów prawa dotyczących paliwa stałego przy sprzedaży węgla wydawane były kopie dokumentów otrzymanych od dostawcy poświadczające jakość paliwa stałego (świadcstwo jakości, certyfikaty). Dopiero w toku kontroli Strona wystawiła świadectwo jakości dla paliwa stałego, co potwierdziła również w swoim odwołaniu z 31 stycznia 2020 r. Organ odwoławczy stwierdził, że WIIH w Olsztynie błędnie ustalił, że Strona nie przekazywała świadectwa jakości paliw stałych podmiotom nabywającym paliwo stałe, podczas gdy Strona nie wystawiała świadectwa jakości paliw stałych w konsekwencji czego nie przekazywała świadectwa jakości swoim klientom.

Nie wystawianie świadectwa jakości dla paliwa stałego wprowadzanego do obrotu stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 oraz art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którymi przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości. Kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Art. 6d ww. ustawy dotyczący świadectwa jakości wymienia jakie informacje powinno ono zawierać, jest to:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;

- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a oraz z art. 35 a pkt 9 lit. c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości oraz nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a oraz art. 35a pkt 9 lit. c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 31 stycznia 2020 r. należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w czerwcu 2019 r., a więc ponad pół roku od wejścia w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona mogła zapoznać się i wprowadzić zmiany w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących, a więc Strona powinna dochować należytej staranności w tym zakresie bez względu na to jak długo prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla paliwa stałego świadectwa jakości, a w konsekwencji nieprzekazywanie świadectwa jakości klientom. Strona sama przyznała w odwołaniu z 31 stycznia 2020 r., że nie wystawiała świadectwa jakości dla paliwa stałego, a jedynie przedstawiała dokumenty otrzymane od dostawcy paliwa stałego. Dopiero w czasie kontroli powzięła działania by wystawiać świadectwa jakości paliw stałych – świadectwo jakości paliw stałych nr 1/03/2019 wystawione 8 czerwca 2019 r. załączone do akt sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozważył również czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Dostarczane przez Stronę dokumenty klientom podczas zakupu paliwa stałego oraz przekazywane ustnie informacje dotyczące jakości paliwa stałego nie mogą zastępować świadectwa jakości, do którego wystawienia była zobowiązana Strona. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakiegokolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty ze świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Certyfikat jakości węgla, który Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsamy z wymaganiami art. 6d ww. ustawy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu

stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Należy zaznaczyć, że ustawodawca posłużył się w przepisie art. 6d ww. ustawy sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawione świadectwo jakości. Dokumenty dotyczące jakości dostarczanego paliwa stałego, które były przekazywane nabywcom razem z fakturą lub paragonem, na które powołuje się Strona nie zawierały tych elementów (np. świadectwo jakości paliw stałych nr WO/Ł/000604/19 z 13 listopada 2019 r. – stanowiący dowód w postępowaniu załączony w aktach sprawy). Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (kopalnie, dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary. Powyższej delegacji brak jest w przepisach prawa, co potwierdził wyrok Sądu VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., w którym wskazał, że *...”Skarżący otrzymaną od kopalni kartą produktu oznaczał jedynie swoje pieczętką, miejscem sprzedaży, podpisem i data. Zdaniem Sądu czynione przez Skarżącego adnotacje nie mogą być uznane za wystawiane świadectwa jakości w rozumieniu ww. przepisów ustawy bowiem nie zawierały one wszystkich elementów, wymienionych w art. 6d pkt 1 do pkt 10 ustawy o jakości paliw. Zaznaczyć należy, że ustawodawca posłużył się w tym zakresie sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera” a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde świadectwo jakości... Po drugie...przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art.6 d ustawy o jakości paliw...”*

W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona już w czasie kontroli podjęła działania w celu usunięcia stwierdzonych przez organ nieprawidłowości, mianowicie wystawia świadectwa jakości przy sprzedaży paliw stałych i przekazuje je klientom. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa). Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary

pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Prezes UOKiK stwierdził też, że nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa ponieważ pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10 000 zł jest zbyt wysoka i może zmusić Stronę do likwidacji działalności gospodarczej należy stwierdzić, iż kara pieniężna została nałożona w minimalnej wysokości, którą określają przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Wprawdzie Strona w toku prowadzonego postępowania nie podała wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, jednakże w toku kontroli ustalono, iż wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego wynosiła poniżej 200 000 zł. (informacja zawarta w załączniku nr 1 do protokołu kontroli nr akt sprawy PU.8356.116.2019) oraz uzyskano informację dotyczącą wielkości obrotu paliw stałych za 2018 r., tj. ... t. Z tego względu minimalna kara pieniężna w wysokości 10 000 zł została wymierzona Stronie przez Warmińsko – Mazurskiego

Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej na podstawie art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ drugiej instancji wyjaśnia, że trudna sytuacja ekonomiczna Przedsiębiorcy może zostać uwzględniona dopiero gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 31 stycznia 2020 r., nie zasługują na uwzględnienie. Organ odwoławczy stwierdził, że pomimo błędnej kwalifikacji czynu Strona nie realizowała nałożonego na nią obowiązku wskazanego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyli nie wystawiała świadectw jakości paliw stałych, a w konsekwencji nie przekazywała ich nabywcom. W związku z tym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję z 17 stycznia 2020 r. wydaną przez Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej PU.8361.107.2019.GM w całości i nałożył na przedsiębiorcę (...) karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a i c w związku z art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu niewystawienia świadectwa jakości oraz nieprzekazywania kopii świadectw jakości, podmiotom, które nabywały paliwo stałe w składzie opału (...), w okresie od 5 listopada 2018 r. do 12 czerwca 2019 r. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie: NBP Oddział Okręgowy

w Olsztynie nr: 90 1010 1397 0032 0322 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/